

[Axel Kristensen.]

enkle: på hvilket tidspunkt er varemængden i Danmark blevet således, at vi har råd til at skabe en fri valutareserve? Det skal dette ting have lov til at bestemme igennem udvalget; det er der ikke noget som helst urimeligt i, og det berettiger på ingen måde til at kalde udvalget administrerende.

Da vi stillede dette forslag, var det selvfølgelig de konservative og de radikale ubehageligt, det er klart. Det var ikke stillet for at være ubehageligt imod dem, men det var ubehageligt, fordi de sikkert i virkeligheden er enige med os i det, vi ville her. Selvom man måske vil prøve at pille ved formuleringen, føler jeg mig overbevist om, at der i dette høje ting er flertal for det; jeg tror ikke, at de konservative og de radikale i virkeligheden er uenige med os i dette spørgsmål. Men de har sluttet en handel, og den skal gennemføres, derfor skulle forslaget afsvækkes, så det var acceptabelt for ministeren, det skulle flyttes fra bemyndigelsesparagraf til formålsparagraf. Bestemmelsen om, at ministeren på dette punkt skal snakke med vareforsyningsudvalget — hvad han forøvrigt efter min opfattelse er moralsk forpligtet til i henhold til den gældende lov —, skulle slettes. Dermed havde vi atter fået bevis for, at ministeren ikke vil det, vi mener er rigtigt.

Jeg ønsker den mindst mulige splid mellem de liberale partier i Danmark. Jeg vil gerne sige, at jeg føler mig helt overbevist om, at de konservative nærer ligeså stor mistillid til ministeriet som vi. Det, at de foreslår nedsættelsen af en kommission, er bevis for det. Hvad skulle vi med en kommission, hvis ministeren for alvor ville det samme? Den højtærede minister har selv sagt i sin tale ved første behandling, at han synes, en kommission er overflødig, han har rigelig kontakt med erhvervslivet, har embedsmændene, materialet, hele apparatet — hvad behøver ministeren sådan en kommission for, hvis han vil afvikle? Nej, de konservative prøver her på at tvinge ham i en given situation — det er altså mistillid ganske som vor, det føler jeg mig helt sikker på. Inderst inde tror jeg såmænd også, de radikale nærer denne mistillid; er det ikke det parti, der har sagt, at der skulle føres en dristig afviklingspolitik? Når man ser, hvad der er foregået i udvalget, må man spørge, hvor dristigheden er. Ja, men så kan det radikale parti da ikke være tilfreds.

Vel, vi står nu i denne stilling: vi erkender, at vi ikke kan undvære en bemyndigelseslov, hvor gerne vi end ville, men vi vil ikke give udtryk for nogen som helst form for tillid

til denne regering på dette område, og vi kan derfor ikke stemme for lovforslaget. Den hast, hvormed tingene er gået for sig, har gjort, at betænkningen og ændringsforslagene ikke har fået den rigtige form, og for at bringe tingene i orden — idet vi selvfølgelig gerne vil være med til at fjerne ekspropriationsbestemmelsen — skal jeg herved tage vort ændringsforslag tilbage i dets fulde omfang og stille følgende underændringsforslag til ændringsforslag nr. 1 i betænkningen:

„I ændringsforslagets § 1 ændres pkt. 1 til følgende:

„Til lovens § 4 føjes som nyt stykke:

Ved den i henhold til denne paragraf foretagne importregulering skal forholdene mellem færdige forbrugsvarer og råstoffer, halvfabrikata og investeringsgoder være således, at der skabes fornøden konkurrence. Importen skal gøres størst mulig under hensyn til betalingsbalancen, og ministeren kan kun med godkendelse af det efter § 16 nedsatte udvalg opsamle valuta-reserver eller nedbringe vor løbende gæld til udlandet udover det i handelsaftalerne fastsatte.“

Jeg skal altså anbefale tingets medlemmer at stemme for det ændringsforslag, der er stillet af flertallet, med undtagelse af punkt 1, og stemme for vort underændringsforslag, men ved afstemningen om lovforslagets endelige vedtagelse at undlade at stemme.

Anden næstformand (Victor Larsen): Ændringsforslag nr. 6 i betænkningen er taget tilbage, idet det er erstattet med underændringsforslag udenfor betænkningen.

Ønsker nogen at optage ændringsforslaget? (Ophold): Da det ikke er tilfældet, er det bortfaldet.

Aksel Møller: Jeg synes, at den høje regering og ikke mindst den højtærede handelsminister ved denne lejlighed, da vareforsyningsloven er på vej til at blive vedtaget for et lille års tid igen i dette høje ting, skal gøre sig helt klart, at 82 medlemmer af tinget er principielt tilhængere af erhvervsfrihed. Der er altså et overvældende flertal for den anskuelse, at målet for den økonomiske politik må være, at vi vender tilbage til en tilstand, der kan betegnes som en fri økonomisk tilstand. Det er ikke mere end nogle få måneder siden, vi sidst forlængede vareforsyningsloven, det var i midten af maj måned 1948. Da blev vareforsyningsloven under ledelse af den samme minister, foruden naturligtvis af ministerens eget følgeskab, vedtaget af 76 af de medlemmer i